

1. Realizacja programu Socrates Comenius

We wrześniu 2008 nasza szkoła przystąpiła do realizacji projektu w ramach programu *Socrates Comenius* będącego komponentem unijnego edukacyjnego programu „*Lifelong Learning Programme*”. Główne cele programu są zbite ze zapisami w Programie Wychowawczym Szkoły Podstawowej nr 1 w Ywcu. Należą do nich:

- rozwijanie wiedzy o różnorodności kultur,
- komunikowanie się w językach obcych,
- pomaganie młodym ludziom w nabyciu podstawowych umiejętności i kompetencji życiowych niezbędnych dla rozwoju osobistego.

Nasz projekt o nazwie *Less Computer Games More Communication* przewidziany jest na lata 2008-2010 i umożliwia nam współpracę ze szkołami w *Turcji i Irlandii*. Pierwsza z nich jest jednocześnie koordynatorem projektu. Ja zostałam koordynatorem działającym w mojej szkole.

Celem mojego międzynarodowego przedsięwzięcia jest nie tylko uświadomienie uczniom jak fatalny wpływ na komunikację międzyludzką mają tak uwielbiane przez nasze pociechy gry komputerowe, ale także ożywienie w dzisiejszej rzeczywistości tego, co może być dla nich alternatywą. Przez cały okres trwania projektu każda ze szkół postara się między innymi przybliżyć dzieciom tradycyjne gry i zabawy, pochodzące z różnych krajów, zapomniane, bądź po prostu nieznane przez nasze młode pokolenie. Zamierzamy również zmotywować naszych uczniów do nauki języków obcych, rozbudzić w nich świadomość bycia Europejczykami.

Już od początku września 2008 rozpoczęłam realizację w mojej szkole zadań zaplanowanych podczas składania wniosku. W październiku 2008 wzięłam udział w *spotkaniu informacyjnym dla beneficjentów* programu Comenius-

Partnerskie Projekty Szkół. Było one zorganizowane przez *Narodową Agencję Programu „Uczenie się przez całe życie” w Warszawie*, a dotyczyło cyklu życia projektu, umowy finansowej, najważniejszych kwestii rozliczenia finansowego a także rozliczenia merytorycznego z Narodową Agencją. Wszystkie przekazane informacje były bardzo przydatne w późniejszych etapach mojej pracy nad projektem.

W pierwszym etapie mojej pracy *przedstawiłam cele* naszego projektu nauczycielom, uczniom oraz ich rodzicom, wykorzystując do tego celu spotkania Rad Pedagogicznych, spotkania z rodzicami oraz okolicznościowe apele szkolne. Rozpocząłam też współpracę ze stronami tureckimi i irlandzkimi. Kontaktując się drogą mailową i telefonicznie *uzgadnialiśmy szczegóły pierwszych prac przygotowawczych* do projektu jak i planowaliśmy nasze pierwsze spotkanie w Irlandii. Wspólnie z uczniami przygotowałam *prezentacje tradycyjnych polskich gier* w języku polskim i angielskim. Dzieci bardzo entuzjastycznie odniosły się do moich propozycji, a wprowadzając także swoje pomysły stworzyły bardzo interesujący *miniprogram* dla naszych zagranicznych przyjaciół.

Zorganizowana przeze mnie pierwsza wizyta robocza w *Irlandii* miała miejsce w dniach *4-11 grudnia 2008r*, a wzięło w niej udział 8 osób z mojej szkoły, w tym sześć osób dzieci. Była to ich pierwsza wizyta w tym kraju, a dla wielu z nich pierwszy tak daleki wyjazd. Zetknięcie się z żywym językiem angielskim było dla nich nie lada wyzwaniem.

W miejscowości Kenmare, wraz z moimi partnerami przygotowaliśmy i zatwierdziliśmy *harmonogram działań* na najbliższe miesiące. Przedstawiliśmy polskie tradycyjne gry i obejrzelśmy propozycje naszych przyjaciół. Dzieci miały okazję uczestniczyć w zajęciach lekcyjnych w gościnie naszemu szkole. Wzięliśmy udział w miniprzeglądzie polegającym na zaprezentowaniu elementów kultury naszych krajów. Podczas występu

piewaliśmy polskie kolędy, a atrakcją wieczoru stał się występ naszej uczennicy w regionalnym stroju góralskim. Impreza odbiła się echem w *irlandzkiej prasie*, w której szeroko opisane zostało nasze międzynarodowe przedsięwzięcie.

Wspólnie z innymi nauczycielami przygotowaliśmy także pierwsze ankiety dla uczniów.

Po powrocie do kraju moja praca polegała na podzieleniu się do wiadomości zdobytymi w Irlandii. Wraz z uczennicami **przygotowałam tablice informacyjne**, na których umieściłam zdjęcia i komentarze dotyczące naszego wyjazdu. Cieszyły się one dużym zainteresowaniem całej szkoły.

Zgodnie z wcześniejszymi ustaleniami przeprowadziłam wśród dzieci z klas IV-VI **ankiety**, dzięki którym mogliśmy przeanalizować gry lubiane przez dzieci, zarówno te tradycyjne jak i komputerowe. Zebrałam również wyniki ankiet z krajów partnerskich. **Opracowałam wyniki**, prezentując je w postaci wykresów.

Jednym z ważnych zadań, do którego zachęcałam dzieci było **przeprowadzenie wywiadów z rodzicami** dotyczących gier z ich dziećmi. Rodzice wymieniali ulubione zabawy i opisywali ich reguły. Efektem tych rozmów były plakaty wykonane przez uczniów na plastycie i lekcjach wychowawczych. Wspólnie z koordynatorami z Turcji i Irlandii wymienialiśmy sobie wyniki poszczególnych etapów naszej pracy, ledziliśmy również i podobieństwa między naszymi krajami.

Na potrzeby projektu stworzyłam dla uczniów klas piątych i szóstych **konta e-mail**, dzięki którym mogli oni kontaktować się ze swoimi zagranicznymi partnerami, wymieniając informacje o sobie i nawijając nowe przyjaźnie.

Kolejnym zadaniem wykonanym przeze mnie w ramach realizacji projektu było zorganizowanie *nagrania gier wybranych przez dzieci*. Zaangażowałam tutaj do sześćdziesięcioosobowe grupy uczniów, którzy przedstawili następujące gry: *'Pajac' – Hop-scotch*, *'Guma'*, *'Kapsle' - Bottle Tops Races*, *'Chodzi lisek koło drogi'*, *'Berek – Zbijak'*, *'Mam chusteczk haftowaną'*, *'Stary niedźwiedź mocno pi'*, *'Koła samochodu'*, *'Postman'- gra irlandzka*, *'Stop'- gra turecka*

Regulacje gry opisywane były przez dzieci również po angielsku. Wszyscy bawili się świetnie, prezentując zarówno polskie, tureckie jak i irlandzkie gry, zabawy oraz wyliczanki. Płyty z nagraniami video skopiowałam i wysłałam do szkół partnerskich. Kończąc pierwszy rok trwania projektu, opracowałam Raport Postępów, który przesłałam do Fundacji Rozwoju Systemu Edukacji w Warszawie.